

Kl. 3, 10' gjenoptoges Mødet.

Formanden: Jeg optager kun Mødet for at meddele, at jeg, da Justitsministeren endnu i nogen Tid, maaske endog temmelig længe, vil være forhindret fra at komme tilstede her i Thinget, skal lade de to sidste Sager paa Dagsordenen udgaa og beramme det næste Møde til imorgen, Lørdag Middag Kl. 1 1/2, for hvilket Dagsordenen da vil være:

1) Første Behandling af:

Forslag til Lov om Indretningen af en Anstalt for uhelbredelige Sindsfyge i Viborg.

2) Første Behandling af:

Forslag til Lov indeholdende nogle Bestemmelser om Sægevirksomheds Udøvelse m. m.

Mødet hævet Kl. 3, 12'.

Fire og halvfjerdsindstyvende Møde.

Lørdagen den 6te Februar Kl. 1 1/2.

Forhandlingsprotokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Formanden: Umiddelbart ved Mødets Begyndelse er omdelt: Udvalgets Betænkning over „Forslag til Finantslov fra 1ste April 1875 til 31te Marts 1876“. Som ærede Medlemmer ville se, findes Vædringsforslagene imidlertid ikke i Betænkningen, men de ville som sædvanlig komme paa en særskilt Liste, hvilken kan ventes omdelt imorgen Eftermiddag. Vædringsforslag til Finantslovsforslagets 2den Behandling indkaldes til Tirsdag Aften Kl. 7.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af „Forslag til Lov om Indretningen af en Anstalt for uhelbredelige Sindsfyge i Viborg“. (Lovforslaget findes i Tilleg A. Sp. 2317 ff.).

Jørgensen: Det er fra alle Sider anerkendt, at der er en absolut Trang tilstede til en Udvidelse af de Sindsfygeanstalter, som nu haves, eller til at der paa anden Maade skaffes større

Plads end den, som nu haves til Raadighed, og man kan altsaa kun takke Administrationen, fordi den har sat dette Spørgsmaal i Bevægelse. Det tør vel siges, at det er en tilfældig Omstændighed der har henledet Opmærksomheden paa Lughuset i Viborg, nemlig, den tilfældige, forøvrigt glædelige Omstændighed, at der har været en ikke paaregnet Afgang i Lughusfangerne, at man ikke har behøvet saamegen Plads til dem som tidligere, og forsaavidt dette Forhold maatte blive varigt og virkelig begrundes i Samfundsforholdene, vil det ogsaa være heldigt at benytte en saadan Anstalt i et andet Statsstæde. Den ærede Minister er efter en Overveelse af alle Omstændigheder kommen til det Resultat, at den økonomiske Betragtning bør være afgjørende, og det kan ikke negtes, at naar saa store Krav staa overfor hinanden som 400,000 Kr. til en Ombannelse af Bygningen i Viborg, 1,000,000 Kr. til et andet Projekt, som nærmest vilde gaa ud paa en Udvidelse af de nuværende Anstalter, eller 1,500,000 Kr. til en ganske ny Anstalt, maa man have sit Die fæstet paa de økonomiske Forhold. Det skal ogsaa indrømmes, at det er med megen Omhu motiveret, at en Anstalt, indrettet i det nuværende Lughus i Viborg, vil kunne blive tilfredsstillende. Jeg skal gjøre opmærksom paa, at dette er opnaaet ved at gaa langt bort fra det, der forelaa i et ganske foreløbigt Projekt ifjor, idet man den Gang troede at kunne vinde Plads til 450 Patienter. Nu mener man at kunne vinde Plads til 300 Patienter, altsaa med Hensyn til det Antal, der kan ventes anbragt, er man naaet til et betydeligt mindre Tal. Det er ganske naturligt, at man altsaa kan opnaa bedre Forhold for dem, man tænker paa at anbringe. Det fremgaar jo af Motiverne til Lovforslaget, at Spørgsmaalet har været forelagt det kongelige Sundhedskollegium, og Kollegiet har troet at burde anbefale at oprette en Pleiestiftelse for Uhelbredelige i Anstalten ved Viborg ogsaa under de Hensyn, som iøvrigt ere paapegede af den ærede Justitsminister. Gen Ting forekommer mig dog ikke ganske klar, og det er Hovedspørgsmaalet, det, som jeg synes maa være Hovedspørgsmaalet i denne Materie, som jeg ikke synes egentlig er ganske direkte behandlet, men til hvis Belysning der ganske vist paa forskjellig Maade er givet indirekte Bidrag. Hovedspørgsmaalet forekommer mig nemlig at være det, om det overhovedet er heldigt at indrette en særlig Klasse alene for uhelbredelige Patienter, at anbringe disse som en særlig Klasse for sig i Anstalter, som vel maa kaldes Anstalter af lavere Rang end egentlige Helbredelsesanstalter. Det forekommer mig at være Hovedspørgsmaalet, om Hensynet til de Syges Liv er ligesaa godt fyldestgjort ved en saadan Anbringelse. Naar jeg tillod mig at nævne, at jeg betragter det som en 2den Klasse Anstalt og betragter det som et nyt Princip, der gaar Noget bort fra det nuværende, skal